A°. 1839.

N°. 39.

DONDERDAG DEN 16den MEI.

SURINAAMSCHE COURANT.

PARAMARIBO.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den 15 Mei 1839.*

Bij resolutie van den Gouverneur Generaal *ad interim* van den 14den dezer maand, No. 768 | 654, zijn benoemd: tot *EERSTEN LUITENANT*, de Tweeden Luitenant J. E. CANNEGIETER; tot *TWEEDEN LUITENANT*, de Vaandrig J. F. DE FRIDERICI en tot *VAANDRIG*, de Adjudant W. A. VERSLUIJS, allen in de Divisie *boven Cottica* en *Perica*; en met bepaling, dat, uithoofde van de verwijderde woonplaats van den Kapitein dier Divisie, de Tweede Luitenant J. F. DE FRIDERICI zal belast zijn, met de functien van *Hulp-Ambtenaar van den Burgerlijken Stand.*

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den 15 Mei 1839.*

(20623.) Alzoo J. F. ROUX en D. COENDERS, in qualiteit als Administrateuren der Plantaadje *de Nieuwe Grond*, zich bij rekeste aan den Gouverneur Generaal *ad interim* hebben geadresseerd, met verzoek om de Slavinnen *Wilhelmina* en *Petronella* van gemelde Plantaadje af- en op de privé-namen van INSINGER & Co. qq. en J. J. VAN DE POLL qq. te mogen doen overschrijven.

Zoo is het, dat Zijn Hoog Edel Gestrenge goedgevonden heeft, alvorens hierop te disponeren, op te roepen al de genen, welke vermeenen mogten eenige redenen te hebben, zich hiertegen te verzetten, om binnen den tijd van *veertien* dagen, na de dagteekening dezer, van hun vermeend regt of pretentie ter Gouvernements Secretarij aanteekening te doen; zullende na verloop van dien tijd, door den Gouverneur Generaal *ad interim* zoodanig worden gedisponeerd, als bevonden zal worden te behooren.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Administrative Policie.

De Passage over de *WILLEMSBRUG*, gelegen op den grooten rijweg van *Combé*, te rekenen van HEDEN, gedurende eenige weinige dagen, ter zake van noodwendige reparatien, aan den *Houtenkoker* langs dien weg gelegen, voor *Rij-* en andere *Voertuigen* zullende afgesloten zijn, wordt hiervan aan de daarbij belanghebbenden kennis gegeven.

Paramaribo den 13 Mei 1839.

Namens den Procureur Generaal *a. i.* der Kolonie *SURINAME*,
J. VAN LIER,
Adjunct Adsistent.

SCHEEPS-TIJDINGEN.

UITGEKLAARD.

Den 11den dezer, de Nd. Am. Brik *Spartan*, Kapt. P. Swinson, visa Nickerie naar Boston, lading: 16 vaten Malassie en diverse Plantaadje Goederen.

Idem, de Nd. Am. Brik *Garnett*, Kapt. H. Hodge, naar Boston, lading: 238 v. Malassie.

Den 13den, het Schip *Clasina Adriana*, Kapt. A. P. Havinga, naar Amsterdam, lading: 455 vaten Suiker, 52 balen schoone- en 2 dito vuile Katoen, 42 balen heele- en 3 do. gebroken Koffij en 556 ponden oud Koper. — Passagiers: G. H. Rove, John Holliday en Dirk Hendrik Ohlmeijer.

PARAMARIBO, *den 15 Mei 1839.*

Ieder die het welbegrepen belang dezer Kolonie ter harte neemt, juicht voorzeker toe alle pogingen en middelen die, van welke zijde dan ook, aangewend worden om beschaving en verlichting te verspreiden, maar vooral om de opvoeding der jeugd te bevorderen; het opkomende geslacht toch, het welk in tijd en wijle het tegenwoordige vervangen moet, heeft het heiligste regt op onze zorgen, waaruit voor ons de verpligting voortvloeit, om langs alle gepaste wegen vroegtijdig aan de ontwikkeling van deszelfs verstand en tevens aan de vorming van deszelfs hart te arbeiden, — de zaden van deugd en zedelijkheid te doen ontkiemen, om in rijperen leeftijd, vruchten voorttebrengen, heilzaam voor den tijd en voor de eeuwigheid.

Met genoegen vernamen wij daarom, dat dezer dagen alhier aangekomen is, de Heer J. RADEMAKER, *Onderwijzer van den tweeden rang*, die het voornemen heeft, met toelating van den Heer Gouverneur Generaal *a. i.*, alhier eene School op te rigten; naar men ons verzekerd heeft, bezit ZEd. al de vereischten, welke in eenen geschikten onderwijzer en opvoeder der jeugd gevorderd worden. Wij hopen dus, dat hij zijn oogmerk bereiken en met het vertrouwen van menige onderen vereerd worden zal. Gewisselijk zal het den overigen schoolonderwijzeren aangenaam zijn, eenen beroepsgenoot in hun midden te erlangen, die hun den drukkenden last eenigermate zal kunnen verligten, daar toch zoo vaak de klagte zich doet hooren, dat, uithoofde van het gering getal scholen, op de thans bestaanden, zoo vele kweekelingen besteed moeten worden. Aan hen, aan wier goede zorgen het opzigt over het schoolwezen zoo nadrukkelijk is aanbevolen, moet voorzeker het voornemen van den Heer RADEMAKER bijzonder welkom zijn, — wij wenschen derhalve de School-Commissie geluk met de gelegenheid, waarin zij staat gesteld te worden, om haren werkkring uit te breiden, daar, ingeval wij wel onderrigt zijn, de Heer RADEMAKER zijn onderwijs niet slechts bepalen zal tot dat gene, hetwelk thans op onze Scholen wordt geleerd, maar tevens zijne overige kundigheden dienstbaar maken zal aan de bevordering der wetenschappelijke leiding zijner kweekelingen. Ongetwijfeld zal de bedoelde Commissie zich beviijtigen, om, zoo veel dit van haar afhangt, het doel des Heeren RADEMAKER te ondersteunen. Moge dit doel aan onze verwachting beantwoorden en alzoo de noodzakelijkheid allengskens komen optehouden, om onze kinderen, ver van ons, aan de leiding van vreemden toe te vertrouwen, zoo zouden wij redenen te meer hebben, ons te verblijden, dat wij onzen vasten zetel in deze schoone volkplanting gevestigd hebben.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

(*Uittreksels uit de Hollandsche Couranten tot en met 6 April 1839.*)

NEDERLANDEN.

AMSTERDAM, *4 April.*

Het *Journal des Débats*, na den inhoud medegedeeld te hebben van de dezer dagen zoo veel geruchts gemaakt hebbende brochure van de Heer Meeus, maakt daarop de volgende aanmerking:

» De brochure van den Heer Meeus, verdient inderdaad de algemeene aandacht, en lost verscheidene hoogstbelangrijke kwestien op. De Heer Meeus betwist den verpligtenden aard van het traktaat der 24 artikelen geenszins, maar betoogt op wigtige gronden, dat, indien Belgie, voor deszelfs aandeel in de oude schuld van het koningrijk der Nederlanden, jaarlijks aan Holland vijf millioen gulden betalen moet, het traktaat in geen van deszelfs artikelen verbiedt, dat die som worde verrekend met schuldvorderingen welke Belgie ten laste van Holland zou kunnen doen gelden. Enkele dier vorderingen zijn opgeteekend in het werk van den Heer Meeus, hetwelk over de financiële kwestien, die tusschen de kabinetten van Holland en Belgie aanhangig geweest zijn, een helder licht spreidt."

'S GRAVENHAGE, *4 April.*

Op dit oogenblik is de Engelsche post nog niet aangekomen. Dezelve zal waarschijnlijk de tijding medebrengen, dat het traktaat verleden Maandag te Londen is geteekend, ten ware eenige onbekende redenen eene nieuwe vertraging mogten hebben veroorzaakt. Zoo veel is zeker dat de leden der conferentie niet twijfelen of alles zal zeer spoedig zijn afgeloopen, en dat de Graaf Senff von Pilsach het voornemen heeft zich Zondag 7 April naar 's Hage in te schepen.

BERGEN OP ZOOM, *3 April.*

Geheel onverwacht vernamen op gisteren de bezetting en ingezetenen dezer vesting Zr. Ms. besluit dd. 1 April, waarbij de luitenant-generaal Baron van der Capellen, opperbevelhebber dezer sterkte, hoogstvereerend benoemd werd, om de betrekking te vervullen van wijlen Z. Exc. den Luit. Generaal Baron Dibbets te Maastricht.

Negen afwisselende jaren gaven in de gegevene omstandigheden aan veel meer verwisselende korpsen van Neêrlands leger gelegenheid om Z. Exc. naar waarde te leeren hoog schatten; bijna negen jaren leefden de ingezetenen van Bergen op Zoom onder deszelfs bescherming veeleer dan bevel; ieder voorregt werd geschonken; elk regt gehandhaafd met de strengste inachtneming van eed en pligt, dewijl niemand, zelfs geen vreemdeling, hiervan werd uitgesloten, en alzoo behoeft men geene schets te geven van de welmeenende gevoelens der ingezetenen en bezetting, daar toch die van Z. Exc. klaarblijkelijk te vinden zijn in de volgende dagorder en publikatie.

Dagorder.

Wij Luitenant Generaal Baron P. van de Capellen, Opperbevelhebber dezer vesting.

Brengen door deze ter kennis van de bezetting:

Dat het Z. M. den Koning behaagd heeft bij besluit van 1 April 1839, No. 1, mij te benoemen tot opperbevelhebber der vesting Maastricht, in plaats van wijlen den Heer Luitenant-Generaal Baron Dibbetz, en tot Opperbevelhebber der vesting Bergen-op-Zoom te benoemen den Heer Generaal-Majoor Bagelaar,

Wordende het opper-kommando dezer vesting van heden af provisioneel opgedragen in afwachting der aankomst van den Heer Generaal-Majoor Bagelaar, aan den Heer Kolonel von Rheins, Plaatselijk Kommandant alhier.

Dit bewijs van 's konings vereerend vertrouwen kan mij niet anders dan ten hoogste aangenaam zijn, en zoo ik aan mijne verpligtingen jegens Koning en vaderland heb kunnen voldoen, dan ben ik dit grootendeels verschuldigd, aan de eensgezindheid en goeden wil, welke ik bij een ieder gedurende mijn lang verblijf alhier heb mogen ondervinden, terwijl ik van deze gelegenheid gebruik maak, mijne

dank deswegens aan een ieder te betuigen, zullende ik mij steeds met genoegen die zamenwerking blijven herinneren, en wensch ik aan mijne wapenbroeders dezer bezetting alle geluk en voorspoed toe.

De Luitenant-Generaal voornoemd,
(*Get.*) Baron VAN DER CAPELLEN.

De publicatie aan de ingezetenen gerigt was bijna van denzelfden inhoud, onder betuiging van Z. H. Edel Gestr. tevredenheid over het gehouden gedrag der goede ingezetenen dezer plaats.

GROOT-BRITTANNIE.

Londen, 27 *Maart.*

De zaken met N. Amerika naderen eene crisis. De jongste berigten uit de V. Staten vermelden, dat het bewind aldaar eene ferme houding heeft aangenomen, ofschoon dan nog eene poging willende aanwenden om door den weg der onderhandelingen de zaak te schikken. De Heer Calhoun zal daartoe herwaarts worden afgevaardigd. Die keus doet velen in beide landen nog op eenen vredelievenden afloop der zaak hopen.

Het kan inmiddels niet ontveinsd worden, dat de spanning, zoowel in Amerika als hier, over de befaamde grens-kwestie, groot is, en in eerstgemeld land nog grooter zal worden, daar het Congres den 3den gesloten is en er in den loop des jaars geheel nieuwe verkiezingen moeten gedaan worden. welke, onder den invloed van de aangeprikkelde nationale eigenliefde en zelfzucht en de hooggaande klagten uit Maine, niet dan noode ten voordeele van den vrede kunnen uitvallen.

Hier, in Brittanje, bespeurt men zeer wel, dat de N. Amerikanen van de menigvuldige ongelegenheden en beslommeringen, waarin zich onze regering van binnen en naar buiten bevindt, wil partij trekken, om de zaak in hun voordeel te doen beslissen; doch zulks zou op het Britsch nationaal gevoel juist eene verkeerde werking kunnen uitoefenen. Het ware voor beide landen te wenschen geweest, dat zij vóór negen jaren de twistzaak uit de wereld hadden gemaakt, naar aanleiding van de uitspraak uws Konings, die een wijzen middenweg had voorgeslagen. Thans heeft de partijijver zich van het geschil meester gemaakt, en zoeken sommigen aan gene zijde der zee de zaak tot het uiterste te drijven, onder het mom van de vredelievendste inzigten. De speciale gezant, zoo wel als de heer Stephenson, zullen oneindig veel moeite hebben, om de zaak te vereffenen, zoo dit gelukt.

Bij eene soort van halve schikking zouden reeds niet minder dan 40.000 Britten, beduidende sterkten, een aanzienlijk deel van de stad St. John aan de N. Amerikanen komen. Dit laat ons belang tegenwoordig bij de gebeurtenissen in Kanada, bij lang niet zoo gaaf toe, als vroeger wel het geval had kunnen zijn. Die gebeurtenissen, trouwens, de daardoor ontstane vijandige aanrakingen met de Vereenigde Staten hebben veel toegebragt, om het half ingesluimerd geschil te verlevendigen. De handels en fabrieksstanden in beide landen zullen al het mogelijke doen om de gevreesde uitbarsting te voorkomen; maar dit is ook de eenige wezentlijke steun voor een minnelijk vergelijk. De zaak tusschen Frankrijk en Amerika waarin Engeland met vrucht de rol van bemiddelaar vervuld heeft, was van geheel anderen aard; het gold slechts meerder of minder geld, en het regt was onmiskenbaar aan de Amerikaansche zijde. Hier betreft het den afstand van eene geheele strook gronds vooral om de ligging belangrijk, en het regt is zeer twijfelachtig. Bij een mogelijken oorlog zouden, wij verbloemen het niet, de kansen veel gunstiger voor de V. Staten, dan voor derzelver oude moederland zijn; zonder van de nabijheid van het geheele bondgenootschap te gewagen, denke men slechts aan den oproerigen geest in Kanada, aan de pogingen der Franschen, om hier in het troebel water te visschen, aan de dubbelzinnigheid der betrekkingen tusschen Engeland en Rusland met opzigt tot het Oosten, enz.

FRANKRIJK.

Parijs, 31 *Maart.*

Een dagblad verspreidt dezen morgen het zonderlinge gerucht dat er sprake van zou zijn dat Lodewijk Philips, ten behoeve van zijnen zoon afstand van den troon zou willen doen. Wij weten niet wat aanleiding kan gegeven hebben tot dit gerucht, hetwelk ons ongerijmd voorkomt.

— *Den 1sten April.* In het niet-officiele gedeelte van den *Moniteur* leest men:

De sedert eenige dagen tot vorming van een ministerie begonnen onderhandelingen zijn zonder uitslag gebleven. Wij hebben alle reden te gelooven dat de hindernissen niet lang meer duren zullen. Doch zoodanige gesteldheid mogt niet te lang duren zonder ernstiglijk de zedelijke belangen des lands in de waagschaal te stellen. De zitting moest geopend, de kamer geconstitueerd worden. De afgetredene ministers konden niet langer de dienst blijven waarnemen. Het was dus noodig dat een overgangsministerie in de constitutionnele behoeften en in de afdoening der zaken voorzag. Mannen, bekend door hunne vaderlandsliefde, hunne zelfverloochening en hunne eervolle diensten, hebben van den koning dezen last van vertrouwen en verknochtheid ontvangen. Zij hebben denzelven aangenomen onder de uitdrukkelijke voorwaarden, dat hunne functien zouden ophouden zoodra een definitief ministerie zoude zijn daargesteld, nemende zij overigens de verantwoordelijkheid van al hunne handelingen op zich. Zij hebben de overtuiging dat de beweeggronden van hun besluit door de kamers en door het land op den waren prijs gesteld zullen worden.

DUITSCHE POST.

Frankfort, *30 Maart.*

De *Liebenbürger Bote* van den 12den Maart, schrijf uit Bajda-Hunijad het volgende:

Verleden maand was hier eene vrouw, naast de wieg van hare sluimerenden zuigeling, ijverig bezig met naaijen. Toen het wigtje ontwaakte legde zij de naald weg, nam den zuigeling aan hare borst, en at, nadat het kind gezoogd was, eene snede van het nevens haar liggende versche brood, doch voelde bij het doorslikken der laatste bete eene stekende pijn in de keel, over welke zij zich aan haren man beklaagde, toen deze van zijnen arbeid te huis kwam. Toen zij later de weggelegde naald zocht, om haar naaiwerk weder op te vatten, was deze nergens te vinden. Des nachts leed zij aan eene stekende pijn in de borst, die echter tegen den morgen geheel bedaarde. Drie dagen later, juist toen, in tegenwoordigheid van verscheidene geloofwaardige personen, zij haar kind weder aan de borst legde, hield het plotsling op met zuigen en liet de borst varen, uit welke, tot verbazing van alle aanwezigen, een dunne gave draad kwam uitsteken; toen nu de vrouw den draad verder voorttrok, kwam ook de daaraan gestokene, drie dagen geleden vermiste en werkelijk reeds verroeste naald voor den dag. De vrouw bevindt zich overigens volkomen wel.

OUDE KERSFEESTVIERING.

Volgens het verhaal van zekeren Dr. Oliver, die zegt, dat hij er ooggetuige van geweest is, zoude de Admiraal Russel, op Kersdag van het jaar 1695, te Cadix zijne gasten op de volgende zonderlinge wijze onthaald hebben. Midden in eenen hof van limoenen oranjeboomen, den eigendom van Don Pedro Valasco, Gouverneur van Cadix, stond eene fontein, omgeven door eenen bak, die op de Hollandsche wijze met tigchelsteenen belegd en zoo zuiver en net bewerkt was, als of het eene Japansche punschkom was. In dezen bak werden op Kersdag zes kuipen water uitgestort, waarbij een half okshoofd echte Berg-malaga, twee honderd galonnen (ruim $7\frac{1}{2}$ Ned. vat) brandewijn, zes honderd pond (ruim 283 Ned. pond) suiker, twaalf duizend limoenen en naar evenredigheid notenmuskaat gevoegd werden. De Admiraal had het huis van den Gouverneur, waaraan den hof belend was gehuurd, en hield aldaar den geheelen winter zijn verblijf. Hier noodigde hij alle Engelsche en Nederlandsche kooplieden die zich te Cadix bevonden en alle officieren van zijne vloot ter maaltijd, op welke twee honderd verschillende vleesch-spijzen, benevens eenige andere zeldzame geregten voortgezet werden. De Admiraal deed ook ten gebruike van de genoodigden eenen os braden. Na het einde van den maaltijd begaven zij zich allen naar de fontein of liever naar de punschkom, waarin eene kleine boot rondvoer, in welke een jongen zat, die bekers bij zich had, om die het gezelschap aan te bieden. De Admiraal stelde de eerste toast in: nadat de overigen die alle beantwoord hadden, traden zij geheel gekleed, met schoenen en kousen in de punschkom, zoodat het bootje men den zich daarin bevindenden Ganymedes groot gevaar liep van om te slaan, waardoor hij ligt in de punschgolven den dood had kunnen vinden; maar de edele duikers redden den jongen door eenen spoedigen ruk den bedreigden jongen uit het gevaar en lieten de punschkom in de steek.

Te Paramaribo, bij J. J. ENGELBRECHT.